

ผลของการให้คำปรึกษาอุ่มตามทฤษฎีปัญญา尼ยมต่อความโกรธของนักเรียนวัยรุ่น

ทรงวุฒิ ออยเอ็ม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาด้านหลักสูตรบริัญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการให้คำปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

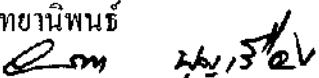
มิถุนายน 2547

ISBN 974-383-748-5

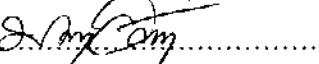
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ "ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ ทรงวุฒิ อุย়েอีม ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลัก
สูตรปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้"

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

 ๒๐๙/๕๖๑ ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ผกา บุญเรือง)

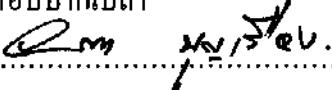
 กรรมการ

(ดร. ประชา อินัง)

 กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพรัตน์ วงศ์นาม)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

 ๒๐๙/๕๖๑ ประธาน

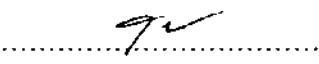
(รองศาสตราจารย์ ผกา บุญเรือง)

 กรรมการ

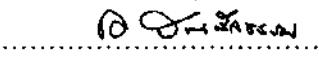
(ดร. ประชา อินัง)

 กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพรัตน์ วงศ์นาม)

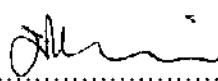
 กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรินทร์ สุทธิราพิพิธ)

 กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. กฤตลาภ รัตนสัจธรรม)

ได้รับอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. ประทุม ม่วงมี)

วันที่ ๒๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา
จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2547

ประกาศคุณบ่การ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสุล่องไถด้ด้วยด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจาก
รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเรือง ประธานในการคุณวิทยานิพนธ์ ดร. ประชา อินัง และ<sup>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพรัตน์ วงศ์นาน กรรมการคุณวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำแนะนำและ
แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีอีก จึงขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูงไว้
ณ ที่นี่</sup>

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ บุญเรือง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนงค์ วิเศษสุวรรณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรินทร์ สุทธิชาทิพย์
ที่สละเวลาในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของครุ่องเมือง อันก่อให้เกิดประโยชน์ในการทำวิจัย และ
กราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอนปภาคเปล่าทุกท่านที่ให้ความกรุณาชี้แนะในการปรับแก้
งานทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา ที่กรุณาให้ทุนสนับสนุน

ขอกราบขอบคุณผู้อำนวยการและอาจารย์ โรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร วิทยาคณวิทยาคณ
จังหวัดสระแก้ว ที่อนุญาตและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัยตลอดจน นักเรียนวัยรุ่นที่
เป็นก่อตัวอย่างเข้าร่วมทดลองวิจัยในครั้งนี้ยังสำเร็จสุล่องตามเป้าหมายด้วยดี

ขอขอบคุณพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทองค์ความรู้ ตลอดจนเพื่อนรุ่นพี่
และเพื่อนร่วมรุ่น ที่เคยอยู่แล ให้กำลังใจ อธิบาย ตลอดจนการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อที่ส่งเสริมทางด้านการศึกษานั้นเป็นอย่างมาก คุณแม่ผู้ให้ชีวิต
และน้องๆ ทุกคน ที่เป็นกำลังใจในการศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ตลอดมา และขอบพระคุณบุคคล
อื่นๆ ที่ไม่ได้เอียนนามไว้ ณ ที่นี่ด้วย

สุดท้ายผู้วิจัยขอขอบคุณค่า และประโยชน์อันเพียงได้รับ จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นครื่อง
บูชาพระคุณพ่อแม่ และคุณครูทุกท่านที่มีส่วนร่วมสนับสนุนการศึกษา มาตั้งแต่ต้น ถึงปัจจุบัน และ
อนาคต

ทรงคุณ อัญเชิญ

45910681: สาขาวิชา: จิตวิทยาการให้คำปรึกษา; วท.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา)

คำสำคัญ: การให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญาอนิยม/ ความโกรธ/ นักเรียนวัยรุ่น

ทรงๆ อยู่เบื้องหลัง: ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญาอนิยมต่อความโกรธของนักเรียนวัยรุ่น (THE EFFECTS OF COGNITIVE GROUP COUNSELING ON ANGER OF ADOLESCENT STUDENTS) อาจารย์ผู้ค้าวุฒิภานินพนธ์: พกฯ บุญเรือง, กศ.ม., ประชา อินัง, Ph.D., ไฟรัตน์ วงศ์นาม, ค.ด. 114 หน้า. ปี พ.ศ. 2547. ISBN 974-383-748-5

การศึกษารึ่งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญาอนิยมต่อความโกรธของนักเรียนวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ศึกษาในโรงเรียนขนาดกลางชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๗๕ คน แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ ๘ คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วยแบบวัดความโกรธและโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญาอนิยม การเก็บข้อมูลดำเนินการดังแต่เริ่มวัดผลในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลจากนั้น นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดชี้ประเท่านี้งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่มและวิธีทดสอบรายอุ่นแบบนิวเมน - คูลส์

ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนวัยรุ่นมีความโกรธในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลต่างกว่าระยะก่อนการทดลอง และต่างกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญาอนิยมมีคะแนนความโกรธในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

45910681: MAJOR: COUNSELING PSYCHOLOGY; M.Sc. (COUNSELING
PSYCHOLOGY)

KEYWORDS: COGNITIVE THEORY GROUP COUNSELING/ ANGER/ ADOLESCENT
STUDENTS

SONGWUT U-IAM: THE EFFECTS OF COGNITIVE THEORY GROUP
COUNSELING ON ANGER OF ADOLESCENT STUDENTS. THESIS ADVISORS: PHAGA
BOONRUANG, M.Ed., PRACHA INANG, Ph.D., PIRAT WONGNAM, Ph.D. 114 P. 2004,
ISBN 974-383-748-5

The purpose of this research was to study the effects of cognitive theory group counseling on anger of adolescent students. The sample consisted of sixteen adolescent students studying in Matthayom suksa 4 - 6 in Kaochakanwitayakom School at Sakeao province, who had the scores on the anger scale higher than 75 percentile. The samples were divided into two groups through simple random sampling and then were assigned into the experimental group and the control group, eight members each. The instruments were The State –Trait Anger Expression Inventory and Cognitive Theory Group Counseling Program. The data collection procedure was divided into three phases: the pre-test, the post-test and the follow-up. The data were analyzed through repeated-measure analysis of variance: one between-subjects and one within-subjects, as well as pair comparison through the Newman-Keuls Procedure.

The results revealed that the interaction between the methods and the duration of the experiment was found statistically significant at .05 level. The adolescent students in the experimental group demonstrated significantly lower Anger scores at .05 level in both phases (the post-test and the follow – up) than during the pre-test and in the control group. No significant difference was found on anger scores during the post-test phase and the follow-up phase of the experimental group.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๒
สารทั่วไป.....	๓
สารบัญตาราง.....	๔
สารบัญภาพ.....	๕
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	6
ตัวแปรของ การวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความโกรธ.....	11
ความหมายของความโกรธ.....	11
ความสำคัญของความโกรธ.....	12
ประสบการณ์ของความโกรธและการแสดงความโกรธ	14
รูปแบบการเกิดความโกรธ.....	16
ความโกรธกับวัยรุ่น.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความโกรธ.....	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาคุณภาพดูแลปัญญาฯนิยม...	33
	ประวัติและความเป็นมาของทฤษฎี.....	34
	ความหมายกระบวนการทางปัญญา.....	35
	หลักพื้นฐานทฤษฎีการบำบัดทางปัญญา.....	37
	ข้อคล้องเปื้องต้นเชิงทฤษฎี.....	39
	แบบแผนทางความคิด.....	39
	เก้าหมายของการบำบัด.....	39
	เทคนิคที่ใช้ในการช่วยเหลือ.....	40
	ขั้นตอนการบำบัดด้วยปัญญา.....	42
	กลุ่มบำบัดด้วยปัญญาฯนิยม.....	44
	สัมพันธภาพระหว่างผู้รับบริการและผู้ให้คำปรึกษา.....	46
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีปัญญาฯนิยม.....	47
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	52
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	52
	ประชากร.....	52
	กลุ่มตัวอย่าง.....	52
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	53
	การดำเนินการทดลอง.....	56
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
	การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
๕ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	75
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
อภิปรายผล.....	76
ข้อเสนอแนะ.....	84
บรรณานุกรม.....	85
ภาคผนวก.....	94
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	95
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	97
ภาคผนวก ค ตัวอย่างคะแนนก่อนรับการทดลองและหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย.....	111
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	115

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	60
2 คะแนนเฉลี่ยความโกรธ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และ ระยะติดตามผลของนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญาณิยมและกลุ่มที่ลอกความโกรธโดยวิธีปกติ.....	63
3 คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความโกรธของนักเรียนวัยรุ่นใน กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญาณิยม และกลุ่มที่ลอกความโกรธ โดยวิธีปกติ ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง.....	64
4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความโกรธ ระหว่างวิธีการ ทดลองกับระยะเวลาของการทดลองของนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการให้คำ ปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญาณิยมและกลุ่มที่ลอกความโกรธโดยวิธีปกติ.....	67
5 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลองของกลุ่มที่ได้ รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญาณิยม และกลุ่มที่ลอกความโกรธโดยวิธีปกติ...	69
6 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับ การให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญาณิยม และกลุ่มที่ลอกความโกรธโดยวิธีปกติ.	70
7 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผลของกลุ่มที่ได้รับการ ให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญาณิยม และกลุ่มที่ลอกความโกรธโดยวิธีปกติ.....	71
8 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาของนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการให้คำ ปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญาณิยม และกลุ่มที่ลอกความโกรธโดยวิธีปกติ.....	72
9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความโกรธเป็นรายคู่ของ นักเรียนวัยรุ่นในกลุ่ม ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีปัญญาณิยม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล ด้วยวิธีทดสอบแบบนิวเเมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method).....	73
10 ผลการทดสอบผลย่อย ของระยะเวลาของนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ลอกความโกรธ โดยวิธีปกติ.....	74

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	9
2 ผลลัพธ์ของความคิดอัตโนมัติคำนับ.....	41
3 แบบแผนการทดลอง.....	57
4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความโกรธของนักเรียนวัยรุ่นระหว่างกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มด้านทฤษฎีปัญญาณิยมและกลุ่มที่สอดความโกรธโดยวิธีปกติ ในระเบียบการทดลอง ระหว่างการทดลอง และระยะเวลาติดตามผล.....	65
5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความโกรธในระยะเวลาต่าง ๆ ของนักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มด้านทฤษฎีปัญญาณิยมและกลุ่มที่สอดความโกรธโดยวิธีปกติ.....	66
6 การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาต่อความโกรธของนักเรียนวัยรุ่น.....	68